

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
KILIŃSKIEGO-1
w Szczecinku

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracowanie:

mgr Mariusz Krzuszcz
mgr Krzysztof Sosnowski
mgr Seweryn Lecki

Spis treści

I.	Wstęp	3
	Podstawa prawna prognozy	
	Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy	
	Powiązanie projektu planu z innymi dokumentami	
II.	Położenie terenu	6
III.	Analiza stanu środowiska	6
	Formy użytkowania gruntów i ukształtowanie terenu	
	Powietrze atmosferyczne	
	Wody powierzchniowe i podziemne	
	Klimat	
	Szata roślinna i świat zwierząt	
	Obszary i obiekty chronione prawem	
	Powiązania przyrodnicze	
IV.	Ustalenia planu i ich przewidywany wpływ na środowisko	13
	Podstawowe funkcje wprowadzone planem	
	Ustalenia planu istotne z punktu widzenia prognozy wpływu na środowisko	
	Elementy przyrody objęte ochroną	
	Szata roślinna i świat zwierząt	
	Powierzchnia ziemi (rzeźba terenu)	
	Powietrze atmosferyczne	
	Wody powierzchniowe	
	Wody podziemne	
	Klimat akustyczny	
	Kopaliny	
	Emisja pól elektromagnetycznych	
	Dobra kultury i krajobraz	
	Życie i zdrowie ludzi	
V.	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie	20
VI.	Podsumowanie	20
VII.	Podstawa prawna opracowania	22

(Fot. 1 na stronie tyt.: niezabudowany teren na tyłach zespołu szpitalnego, przeznaczony pod jego rozwój lub alternatywnie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, fot. S. Lecki)

I. Wstęp

Prognoza oddziaływania na środowisko, będąc dokumentem sporządzanym w trakcie procesu planistycznego związanego z procedurą opracowania planu miejscowego, bazuje na opracowaniu ekofizjograficznym prezentującym stan i zmiany zachodzące w środowisku przyrodniczym. W odróżnieniu od ekofizjografii, prognoza ulega modyfikacji wraz z pojawiającymi się korektami projektu planu, aż do jego zatwierdzenia przez radę gminy. Prognoza nie jest aktem prawnym, stanowi jednak źródło informacji o przyszłych zmianach w środowisku spowodowanych wprowadzeniem w życie ustaleń planu miejscowego. Z drugiej strony można zadać pytanie, co wydarzy się w środowisku w przypadku braku tego rodzaju prawa miejscowego i czy taka sytuacja nie wprowadzi negatywnych konsekwencji. Środowisko przyrodnicze należy poddać wieloaspektowej analizie, uwzględniając takie elementy jak: ukształtowanie terenu, szatę roślinną, świat zwierząt, stosunki wodne, powietrze atmosferyczne, klimat. Oczywiście zakres przestrzenny takiej analizy nie zamyka się wyłącznie w granicach opracowania planu, gdyż nie można w przypadku zjawisk przyrodniczych mówić o izolacji, a wzajemne relacje z otoczeniem odgrywają często doniosłą rolę. W wyniku analizy należy wskazać, które z badanych cech ulegną pogorszeniu, które zostaną zachowane na niezmienionym poziomie, a jakie ulegną poprawie. W środowisku miejskim trudno o zachowanie równowagi przyrodniczej, a planowanie nowych inwestycji może znacząco wpłynąć na kondycję środowiska. Z tego też względu istotne jest racjonalne rozplanowanie przestrzeni przy możliwie maksymalnym zachowaniu lub tworzeniu w tkance miasta terenów zieleni, ochrona naturalnych cieków wodnych, zachowanie unikalnej rzeźby terenu itp. W sukurs może przyjść system uregulowań prawnych zapewniających ochronę wartości przyrodniczych w różnych formach, czy to poprzez powołanie obszarów chronionego krajobrazu, użytków ekologicznych, stref ochrony konserwatorskiej, czy też choćby ochrony gatunkowej zwierząt i roślin. Takie typy ochrony mogą dość skutecznie powstrzymać ekspansję elementów antropogenicznych. Istotne jest przy tym, aby poddać ochronie lub zaproponować do objęcia ochroną takie elementy, które będą miały kluczowe znaczenie w skali lokalnej lub nawet wykraczające poza tą skalę. Ostatecznie należy skonstruować takie wnioski i przedstawić takie rozwiązania, które będą służyć eliminacji negatywnych zjawisk w środowisku.

Podstawa prawna prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z:

- art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.),
- art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, z późn. zm.).

Rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stanowią wprowadzenie postanowień przyjętych na szczeblu unijnym w dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny oddziaływania na środowisko niektórych planów i programów.

Sporządzenie prognozy jest elementem oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ) projektu planu miejscowego, który musi uwzględniać wpływ przyjętych ustaleń na środowisko. Dalszym etapem procedury opracowania projektu planu miejscowego jest zaopiniowanie przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz państwowego powiatowego (lub wojewódzkiego) inspektora sanitarnego przedłożonego projektu planu miejscowego wraz z prognozą.

Metody zastosowane przy sporządzeniu prognozy

Metodyka opracowania prognozy oddziaływania na środowisko została opracowana zgodnie z zakresem prognozy, określonym w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz charakterem ustaleń planu miejscowego. Na podstawie materiałów wejściowych oraz wizji terenowej w prognozie przedstawiono analizę stanu środowiska obszaru objętego planem, główne cele i ustalenia planu miejscowego oraz jego powiązania z innymi dokumentami. Ocenie poddano prawidłowość funkcjonowania środowiska przyrodniczego oraz ocenę funkcjonowania i charakterystykę zainwestowania terenu objętego planem. Nastąpiła ocena istniejących problemów ochrony środowiska i potencjalne zagrożenia środowiska, a następnie wyodrębniono działania zapisane w planie miejscowym, które mogą wpływać na stan i funkcjonowanie środowiska. W celu ograniczenia i zapobiegnięcia negatywnych oddziaływań na środowisko realizacji zapisów planu miejscowego, przeprowadzono jego ocenę oraz zaproponowano rozwiązania alternatywne.

Przy sporządzaniu prognozy przeprowadzono inwentaryzację terenu (urbanistyczno-architektoniczną, przyrodniczą oraz funkcjonalną), dokonano analizy materiałów archiwalnych (aktów prawnych, specjalistycznej literatury, opracowań, programów, strategii oraz map).

Powiązanie projektu planu z innymi dokumentami

Projekt planu miejscowego jest ściśle powiązany z rozwiązaniami przyjętymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecinek. Zgodnie z art.15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu Burmistrz Miasta Szczecinek sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z zapisami Studium. Rada Miasta Szczecinek, po stwierdzeniu nienaruszenia ustaleń Studium, uchwała plan miejscowy. Studium jest zatem, zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu, dokumentem określającym cele polityki przestrzennej, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, przy uwzględnieniu stwierdzonych uwarunkowań.

Ustalenia przyjęte w projekcie planu miejscowego, którego dotyczy niniejsza prognoza, nie naruszają zapisów Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek przyjętego uchwałą Nr VIII/64/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2011 r. Zgodnie z dyspozycją Studium, teren objęty planem zakwalifikowany został do strefy dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą.

W Programie Ochrony Powietrza dla stref województwa zachodniopomorskiego przyjęty uchwałą Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3999)¹ określono działania kierunkowe zmierzające do przywrócenia standardów jakości powietrza w zakresie pyłu zawieszonego PM10 oraz B(a)P (Rozdział 3.2.7. Programu). W zakresie planowania przestrzennego za działania kierunkowe uznane uwzględnienie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów i B(a)P poprzez działania polegające na:

- wprowadzeniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miasta (place, skwery)
- wprowadzeniu obszarów zielonych i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzenia miasta

¹ W wyniku przyjęcia uchwały Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej utraciły moc:

1. uchwała Nr V/35/11 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy powiat szczecinecki (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 46, poz. 806),
2. uchwała Nr XII/137/11 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy powiat szczecinecki w zakresie pyłu zawieszonego PM10 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z dnia 13 lutego 2012 r. poz. 337).

- w przypadku stosowania w nowych budynkach indywidualnych systemów grzewczych preferencje w stosowaniu ogrzewania z sieci ciepłowniczej lub paliw niskoemisyjnych.

Przyjęte rozwiązania planistyczne w projekcie planu miejscowego wpisują się w działania określone ww. programem w zakresie przywracania poziomów docelowych pyłów i benzo(a)piranu.

Projekt planu miejscowego w myśl art. 15 ust. 2 pkt 4 określa zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Zgodnie z Gminnym programem opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2013-2016, przyjętym uchwałą Nr XXXIII/299/2013 Rady Miasta Szczecinek z dnia 25 marca 2013 r. ze względu na wartości historyczne i architektoniczne ochronie podlegają niektóre budynki przy ulicach: Kilińskiego, Kościuszki, Lelewela.

II. Położenie terenu

Obszar opracowania obejmuje fragment miasta, ograniczony ulicami: Kilińskiego, Kościuszki, Lelewela oraz granicą terenu parku miejskiego. Ww. obszar objęty jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Kilińskiego” w Szczecinku.

Zgodnie z podziałem geograficznym kraju wg Kondrackiego obszar opracowania, podobnie jak duża części Szczecinka, położony jest na wschodnim skraju Pojezierza Drawskiego.

III. Analiza stanu środowiska

Formy użytkowania gruntów i ukształtowanie terenu

Plan miejscowy obejmuje zurbanizowany fragment miasta o łącznej powierzchni 4,8 ha, w ramach którego dominuje zabudowa i zagospodarowanie związane z usługami oraz budownictwem mieszkaniowym wielorodzinnym. Spośród zabudowy usługowej główną część terenu opracowania konsumuje kompleks obejmujący obiekty szczecineckiego szpitala i innych podmiotów świadczących usługi zdrowotne.

Na całym terenie brak jest gruntów użytkowanych rolniczo. Grunty będące uprzednio gruntami rolnymi uzyskały zgodę na zmianę przeznaczenia decyzjami: Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 29 czerwca 1983 r. (GZU nr 0601/33233/83) oraz

Powietrze atmosferyczne

Powietrze nad Szczecinkiem objęte jest stałym monitoringiem prowadzonym za pomocą trzech stacji pomiarowych, obsługiwanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Szczecinie. Ich lokalizacja zapewnia obiektywne wyniki dla reprezentatywnych części miasta: przy ul. Przemysłowej oraz przy ul. Artyleryjskiej – dla zobrazowania wpływów emisji z dzielnicy przemysłowej i komunikacji w ciągu drogi krajowej, a także przy ul. 1 Maja – dla uchwycenia stanu powietrza atmosferycznego nad śródmieściem Szczecinka.

Biorąc pod uwagę obiektywizm wyników badań, należałoby rozmieścić stacje pomiarowe również w dzielnicach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zachodniej oraz w południowej części miasta. Wówczas monitoring przydałby walor kompletnego obrazu jakości powietrza.

Analizując dostępne wyniki badań zebrane przez WIOŚ w Szczecinie widać, że pod względem badanych zawartości różnych związków i pierwiastków, powietrze atmosferyczne nad Szczecinkiem narażone jest zwłaszcza na:

- 1) punktowe emisje związane ze spalaniem paliw w kotłowniach przyzakładowych i na potrzeby obiektów publicznych, w tym ciepłowni miejskich oraz zakłady przemysłowe,
- 2) powierzchniowa emisja związana ze spalaniem paliw w kotłowniach przydomowych,
- 3) emisje nieorganizowane w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (tzw. emisje liniowe).

W wyniku emisji do atmosfery produktów spalania paliw przez ww. źródła energii zawierających różne pierwiastki i związków chemicznych pogarsza się jakość powietrza atmosferycznego. Jednym z nowszych wskaźników czystości powietrza jest ilość benzo(a)pirenu [b(a)p]. W połączeniu ze stężeniem pyłu, stanowi ważny wskaźnik stanu sanitarnego atmosfery.

Na podstawie wyników badań podawanych przez WIOŚ w Szczecinie (za lata 2006-2013) stwierdzono, że w zakresie obecności w powietrzu dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), pyłu zawieszonego PM_{2.5},

a także metali ciężkich, takich jak: ołów (Pb), arsen (As), kadm (Cd) oraz nikiel (Ni) nie zostały przekroczone poziomy docelowe. W tym zakresie odnotowuje się w ostatnich latach poprawę jakości powietrza. Przekroczenie poziomów docelowych zanotowano w przypadku obecności w powietrzu benzo(a)pirenu oraz pyłu zawieszonego PM10. Nadto z dostępnych wyników badań wynika, że przekroczony został **poziom celu długoterminowego** stężenia ozonu w powietrzu.

Po przeanalizowaniu wyników badań za 2013, można stwierdzić, że w strefie powiatu szczecineckiego zostały przekroczone dopuszczalne poziomy dla zawartości pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(a)pirenu. Wpływ na przekroczenia miały emisje: punktowe (zorganizowane emisje przemysłowe), powierzchniowe (kotłownie przydomowe) i liniowe (emisje niezorganizowane, tj. głównie spaliny samochodowe) związane z funkcjonowaniem miasta Szczecinka. Pod względem jakości powietrza Szczecinek odróżnia się od okolicy z racji efektu kumulacji immisji pochodzących z różnych źródeł zanieczyszczeń. Uwzględniając analizy badawcze w oparciu o model przestrzenny rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń, przeprowadzone przez WIOŚ można stwierdzić, że zarówno poziomy dopuszczalne, jak i poziomy docelowe substancji w powietrzu są przekraczane. Zarówno w ujęciu sezonowym zwłaszcza w okresie grzewczym, jak i poza tym okresem występują problemy z podwyższoną zawartością niektórych substancji, zwłaszcza benzo(a)pirenu. Wiedza z tego zakresu, permanentnie uzupełniana za sprawą ciągłych badań stanu zanieczyszczeń powietrza nad Szczecinkiem umożliwia formułowanie celów agendy na rzecz poprawy jego jakości. Plan miejscowy określając możliwość stosowania źródeł ciepła redukujących emisje lub je eliminujących, pozwoli w dłuższej perspektywie poprawić jakość powietrza w sezonie grzewczym. Przepisy ocenianego planu nie stoją na przeszkodzie podejmowania działań na rzecz polepszania termoizolacyjności obiektów.

Jednym z ważniejszych działań na rzecz polepszenia jakości powietrza jest wdrażanie, uruchomionego przez Miasto Szczecinek w 2014, programu ograniczania niskiej emisji „Kawka”. Pozwala on przyspieszyć likwidację przydomowych źródeł ciepła powodujących zwiększone emisje szkodliwych gazów i pyłów do powietrza, dzięki wykorzystaniu możliwości dofinansowania ze środków WFOŚ inwestycji polegających np. na przyłączeniu budynku do miejskiej sieci ciepłej, montażu solarów do przygotowania c.w.u. czy zastąpieniu przestarzałych kotłów c. o. nowoczesnymi urządzeniami, jak np. pompy ciepła. Pierwsze próby oceny efektów funkcjonowania ww. programu można podsumować następująco:

- uruchomiony proces wymiany źródeł ciepła powodujących emisję powierzchniową, główne źródło tzw. niskiej emisji, spotkał się z dużym zainteresowaniem inwestorów/właścicieli, którzy bez dofinansowania nie podjęliby wysiłku zmierzającego do unowocześnienia systemów grzewczych swoich budynków w takim wymiarze,

- program Kawka 1 i 2 edycji objął zadania inwestycyjne wspólnot mieszkaniowych oraz indywidualnych właścicieli domów, na które wydatkowano łącznie ponad 11 mln zł,
- uwzględniając poziom dotacji (ok. 50% ogółu środków zainwestowanych w ramach programu) należy zauważyć, że dzięki Kawce udało się zaktywizować prawie 6 mln zł pochodzących od inwestorów/właścicieli,
- duża część inwestycji dofinansowywanych w programie „Kawka” obejmuje likwidację kotłowni przestarzałych, opartych o spalanie paliw stałych i przyłączenia instalacji c.o. do miejskiej sieci ciepłej.

Pomijając względy ekonomiczne, warto podkreślić efekt środowiskowy, który sprowadza się do eliminacji emisji powierzchniowej.

Podsumowując efekty realizacji programu Kawka można stwierdzić, że jest to agenda bardzo pożądana i efektywna. Jej wyraźnie zdefiniowane cele i warunki pozwalają realizować konkretne zadania inwestycyjne, przekładające się na zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza w mieście. Dzięki wsparciu państwa w formie dotacji inwestorzy są w stanie przeprowadzić kosztowne prace, na które bez udziału w programie nie mogliby sobie pozwolić.

Wody powierzchniowe i podziemne

Teren objęty planem nie sąsiaduje ze zbiornikami lub ciekami wodnymi. Ścieki opadowe z tego rejonu miasta kierowane są siecią kanalizacji miejskiej do jeziora Trzesiecko – poprzez nowoczesne i wysokosprawne separatory zanieczyszczeń, w tym ropopochodnych.

Miasto Szczecinek leży poza obszarami ochronnymi OWO i ONO (najbliższe znajdują się na północny-wschód w okolicach miejscowości Spore i Biały Bór), natomiast znajduje się w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 126 „Zbiornik Szczecinek”, którego zasoby dyspozycyjne szacuje się na 99 tys. m³/d. Wody gruntowe nie są zagrożone zanieczyszczeniem, ponieważ ulice w rejonie planu wyposażone są w sieć kanalizacji deszczowej.

Ewentualne stany awaryjne, które w przypadku właściwie zaprojektowanych, zbudowanych i eksploatowanych sieci praktycznie nie występują albo występują niezwykle rzadko, mogą się wiązać z wydostaniem się nieczystości lub ścieków deszczowych poza kolektor. Wówczas niezbędna jest interwencja właściwych służb, które przy pomocy odpowiedniego sprzętu mają za zadanie lokalizację awarii, jej usunięcie oraz ewentualnie likwidację negatywnych skutków awarii.

Klimat

Położenie Szczecinka w Dzielnicy Klimatycznej Pomorskiej charakteryzuje się relatywnie chłodnym latem (do 22 dni gorących) oraz wcześniejszą i dłuższą zimą. Najwyższe temperatury notuje się w lipcu (18,3°C w 2003 r.), najniższe zaś w miesiącu lutym (-4,3°C, 2003 r.), przy średniej temperaturze rocznej znajdującej się w przedziale 7-7,3°C. W 210 dni z opadem większym lub równym 0,1 mm suma opadów atmosferycznych nie przekracza 600 mm.

Teren opracowania, położony w środowisku zabudowanym i zagospodarowanym, odznacza się nieco łagodniejszymi warunkami klimatycznymi niż położone na otwartych równinach sandrowych lub wysoczyznach morenowych. Masy chłodnego powietrza spływają w kierunku misy jeziora Trzesiecko, położonego w odległości ok. 20 m na południe od obszaru opracowania. Dzięki czemu rejon opracowania nie jest narażony na długie zaleganie mgieł. Bliskość otwartej przestrzeni akwenu sprzyja jednak zwiększeniu różnic ciśnienia atmosferycznego, co przekłada się na większą odczuwalność wiatru.

Jednakże przy zastosowaniu, powszechnych we współczesnym budownictwie, technologii izolacji prawidłowo zaprojektowanych budynków, czynniki klimatyczne nie spowodują pogorszenia warunków użytkowania. Jednakże należy podkreślić, że niewystarczająca termoizolacja budynków

Szata roślinna i świat zwierząt

Obszar objęty ocenianym planem miejscowym ma w całości zurbanizowany charakter, podobnie jak część miasta, w której jest położony. W przeważającej części obejmuje zabudowania związane z kompleksem szpitalnym. Poza usługami zdrowia kwartał zabudowy uzupełniony jest budynkami mieszkaniowymi wielorodzinnymi, a także – w niewielkim zakresie również domami jednorodzinnymi przy ul. Lelewela. Skalę tkanki miejskiej obszaru wyznacza jego kwartałowy układ, przełamany formalnie i funkcjonalnie zespołem budynków szpitala i innych zakładów opieki zdrowotnej, które za sprawą permanentnej rozbudowy coraz wyraźniej dominują w okolicy nad pozostałymi komponentami krajobrazu urbanistycznego. Przy założeniu uzupełnienia zabudowy obszaru o nowe posesje mieszkaniowe jednorodzinne od strony południowo-zachodniej oraz zachowując teren biologicznie czynny w ramach poszczególnych działek budowlanych, ocenia się, że zieleń będzie stanowić jedynie element wzbogacający nie zaś główną składową kompozycji przestrzennej. Szata roślinna zredukowana do funkcji ozdobnej i rekreacji codziennej mieszkańców pozostanie tłem dla zabudowy. Przy tym jednak możliwe będzie zwiększenie potencjału przyrodniczego poprzez nasadzenia

różnorodnych gatunkowo roślin, w tym zwłaszcza drzew i krzewów, dostarczających lokalnej faunie żerowisk, miejsc odpoczynku lub nawet bytowania. Niemniej szata roślinna jest w istocie ograniczona do zieleni ozdobnej i rekreacyjnej uatrakcyjnijającej poszczególne posesje.

Skład gatunkowy roślinności odzwierciedla przede wszystkim indywidualne upodobania właścicieli-użytkowników, przy czym dominującym tłem są pospolite gatunki traw stosowane masowo w zasięgu siedzib ludzkich, jako podstawowe pokrycie terenów biologicznie czynnych w ramach działek budowlanych. Jako najbardziej zadbane należy uznać posesje mieszkaniowe jednorodzinne, a także obiektu usług kultury (SAPiK) przy ul. Kilińskiego 1. Spotykane w miastach gatunki drzew i krzewów tworzą naturalne miejsca schronienia dla wielu gatunków fauny, w tym ptaków. Podobnie jak obszar całego miasta również teren opracowania jest najliczniej opanowany przez ptaki z gatunków krukowatych *Corvidae*, w tym zwłaszcza: kawkę *Corvus monedula*, gawrona *Corvus frugilegus*, sroka *Pica pica*. Oprócz ww. równie częstym przedstawicielem ornitofauny jest wróbel *Passer domesticus*, szpak zwyczajny *Sturnus vulgaris*, grzywacz *Columba palumbus*, sierpówka *Streptopelia decaocto*. Spośród ssaków w granicach opracowania stwierdzono występowanie wiewiórki *Sciurus vulgaris*, kreta *Talpa europaea*, myszy domowej *Mus musculus* czy szczura *Rattus*. Szczególnie dwa ostatnie gatunki posiadają zdolność przystosowania się do życia w środowisku miejskim, opanowując zwłaszcza podziemne kondygnacje budynków. Sporadycznie spotykane są ptaki jastrzębiowate, polujące na mniejsze ptaki i ssaki. Występowaniu przedstawicieli ww. gatunków nie przeszkadza stopień zurbanizowania środowiska. Istotnym czynnikiem, który ma wpływ na kondycję zwierząt i liczebność populacji ma bezpośrednia bliskość terenu parku miejskiego, a także wszelkie działania człowieka poprawiające warunki lęgowe czy dokarmianie w okresie zimowym. Upowszechnianie wiedzy w tym zakresie ma znaczenie kluczowe dla kształtowania prawidłowych relacji człowiek-środowisko, których nie można skutecznie usankcjonować żadnym aktem prawnym czy prawno-planistycznym.

Obszary i obiekty chronione prawem

Obszar planu położony jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, którego granica przebiega południową stroną ulicy Kościuszki. Jednakże brak elementów przyrody, których charakter tworzy wyjątkowość krajobrazową oraz brak innych form ochrony, w szczególności pomników przyrody, a także stopień zurbanizowania nie czyni przestrzeni wyjątkową na tle innych fragmentów miasta. Niemniej jednak, zgodnie z obowiązującym prawem, na całym obszarze planu zastosowanie mają następujące zakazy:

- 1/ zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2/ realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3/ likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4/ wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5/ wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6/ dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7/ likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8/ lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

W granicach planu objętego niniejszą oceną nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków. Natomiast dziewięć budynków zabytkowych objęto ochroną zgodnie z ustaleniami planu miejscowego. Rygory wynikające z potrzeb zachowania formy i dekoracji architektonicznej, zostały dobrane do indywidualnego charakteru każdego obiektu. Cały teren nie znajduje się w strefie ochrony ekspozycji ani w zasięgu stref ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.

W przypadku dokonania odkrycia dóbr kultury, np. przy okazji wykopów na potrzeby realizacji inwestycji budowlanych, z mocy prawa znaleziska są objęte ochroną i wymagane jest ich przekazanie organowi właściwemu ds. ochrony zabytków.

Powiązania przyrodnicze

Obszar objęty planem nie jest położony na szlaku migracji dzikich zwierząt. Nie stanowi węzła przyrodniczego lub jego elementu, a realizacja ustaleń planu nie pogorszy wymiany genów i gatunków. Ww. teren stanowi fragment strefy zurbanizowanej i nie stanowi składnika istotnego dla lokalnej sieci powiązań przyrodniczych miasta, zarówno wewnętrznych, jak i z systemem pozamiejskim. Cały teren pozbawiony jest cieków wodnych wraz z otaczającą roślinnością wodną i przywodną, zieleni parkowej, form łączących zieleni miejską z przyrodniczym układem pozamiejskim oraz korytarzy ekologicznych o istotnym znaczeniu, poza przyulicznymi szpalerami drzew.

Z punktu widzenia ciągłości procesów przyrodniczych oraz przestrzennego powiązania miasta z zewnętrznym układem przyrodniczym planowana zabudowa części dotąd niezabudowanej nie przyczyni się do zakłócenia powiązań oraz dezintegracji lokalnego systemu ekologicznego miasta i okolicy. W wyniku rozwoju zabudowy nie zostaną wyizolowane z przestrzeni tereny zaliczane do rezerwuarów przyrody, bądź płaty roślinności o istotnym znaczeniu dla zrównoważonego kształtowania środowiska i zachowania bioróżnorodności.

IV. Ustalenia planu i ich przewidywany wpływ na środowisko

Podstawowe funkcje wprowadzone planem

Oceniany plan stanowi kontynuację funkcji dotychczasowo zdefiniowanych, takich jak dominujący w okolicy zespół budynków szpitala i innych obiektów usług zdrowia. Oprócz zachowania zabudowy usługowej, plan utrzymuje również funkcję mieszkaniową wielo- i jednorodzinną. W ramach prac nad planem dokonano waloryzacji przestrzeni i wyznaczono zakres możliwych zmian w zabudowie i zagospodarowaniu, a także określono zasady ochrony konserwatorskiej istniejących obiektów zabytkowych. Oceniany plan nie wprowadza nowych funkcji mogących zwiększyć uciążliwości dla otoczenia.

Ustalenia planu istotne z punktu widzenia prognozy wpływu na środowisko

Pod względem skutków, jakie wdrożenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywiera na środowisko, dla niniejszego opracowania istotne są następujące ustalenia ocenianego projektu:

- 1/ warunki urbanistyczno-architektoniczne kształtowania zabudowy – kształtowanie wg linii zabudowy;
- 2/ powierzchnia zabudowy – wskaźnik od 25 do 45% dla działek budowlanych zgodnych z przeznaczeniem (usługowe lub mieszkaniowe jedno- i wielorodzinne) oraz 100% dla działek pod obiekt infrastruktury technicznej (śladowy odsetek powierzchni planu); w przypadkach, w których istniejąca zabudowa konsumuje większy odsetek powierzchni działki, ustalono wskaźniki wyższe;
- 3/ zakaz lokalizacji reklam, za wyjątkiem niewielkiego terenu – dopuszcza się przy tym umieszczanie szyldów i informacji o łącznej powierzchni większej niż 5% danej elewacji budynku – zabezpieczenie przed chaosem przestrzennym spowodowanym nadmiarem powierzchni reklamowej;
- 4/ zakaz budowy ogrodzeń o wysokości powyżej 2,20 m lub wykonanych z prefabrykatów betonowych;
- 5/ zakaz prowadzenia i lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach szczególnych, z wyłączeniem lokalizacji inwestycji celu publicznego i przedsięwzięć prowadzonych lub lokalizowanych na terenie 4.Uz (szpitala);
- 6/ na terenach o mieszanej funkcji (mieszkalno-usługowej) zakazuje się przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu jak dla funkcji mieszkalnej (odpowiednio jedno- lub wielorodzinnej); w przypadku lokalizacji usług wymagających podwyższonego komfortu akustycznego, nakazuje się stosowanie adekwatnych rozwiązań projektowych (np. wyciszanie źródeł hałasu, stosowanie dźwiękoszczelnej stolarki okiennej i drzewiowej,
- 7/ zakaz skupu i składowania surowców wtórnych, obsługi pojazdów mechanicznych lub lokalizacji myjni samochodowych;
- 8/ zakaz składowania lub ekspozycji wszelkich materiałów związanych z działalnością usługową poza budynkami;
- 9/ stosowanie technologii zapewniających zminimalizowanie emisji zanieczyszczeń;
- 10/nakaz wywożenia odpadów komunalnych zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Szczecinek;
- 11/nakaz odprowadzenia ścieków do systemu kanalizacyjnego, wód opadowych jak i ścieków sanitarnych.

Elementy przyrody objęte ochroną

Teren planu znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”. W ramach tej formy ochrony przyrody obowiązują konkretne rygory, które przywołano na s. 11 niniejszego opracowania. Zakazują one zachowań degradujących elementy przyrody. Poza tym, w granicach planu nie znajduje się żaden pomnik

przyrody. Ponadto na terenach objętych planem nie ma elementów, dla których należałoby ustanowić jakąś formę ochrony przyrody. Obszar planu nie znajduje się również sąsiedztwie lub w zasięgu oddziaływania na inne obszary chronione.

Szata roślinna i świat zwierząt

W ramach zagospodarowanie terenów w granicach planu objętego oceną niewiele jest miejsca pozostawionego do swobodnej dyspozycji dla przedstawicieli świata roślin i zwierząt. O ile roślinność została zredukowana do niewielkich płatów zieleni przydomowej i publicznej, o tyle świat zwierząt reprezentowany jest głównie przez przedstawicieli wybranych gatunków, które są dobrze przystosowane do warunków środowiska miejskiego. Zieleń ogrodów przydomowych w ramach terenów mieszkaniowych stanowi bazę zieleni służącą, prócz lokalnej fauny, przede wszystkim codziennej rekreacji mieszkańców i świadczy o atrakcyjności całego kwartału jak i poszczególnych posesji. Roślinność ogrodowa tworząc azyl dla pospolitych gatunków zwierząt, zwłaszcza ptaków, poprawia warunki zamieszkania ludzi, sprzyjając promocji walorów przyrodniczych okolicy. Na uwagę zasługuje tu modelowo prowadzony, dorastający obecnie wysokości 5m, żywopłot z żywotnika, na tyłach nieruchomości przy ulicy Lelewela 13. Dobór zimozielonego gatunku charakteryzującego się szybszym wzrostem oraz konsekwentna pielęgnacja dają efekt izolacji przestrzennej bez konieczności wznoszenia konstrukcji budowlanych (murów, parkanów, podpór).

Fot. 2. Równy prowadzony żywopłot tworzy bardziej skuteczną i estetyczną izolację przestrzenną posesji mieszkalnej niż np. ogrodzenia z prefabrykatów betonowych – na zdjęciu nieruchomość przy ul. Lelewela 13 od tyłu działki, z perspektywy terenu przyszpitalnego.

W kontekście oddziaływania na świat zwierząt i roślin instrumenty, którymi operuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

- 1/ zapewniają ciągłość procesów przyrodniczych,
- 2/ nie tworzą podstawy do naruszenia walorów biocenotycznych otoczenia,
- 3/ uniemożliwiają rozwój funkcji przyczyniających się do degradacji zasobów przyrody.

Zatem uwzględniając potencjalną skalę przekształceń, które będą mieć, co najwyżej, charakter korekty w stosunku do stanu istniejącego usankcjonowanego obowiązującym planem miejscowym, a także fakt braku naruszania fitocenoz szczególnie cennych dla lokalnego ekosystemu, w tym dla populacji występujących w okolicy zwierząt, zagospodarowanie przestrzeni zgodnie z funkcją będzie mieć niewielkie znaczenie w skali miasta.

Powierzchnia ziemi (rzeźba terenu)

Plan podlegający niniejszej ocenie będzie miał znikomy wpływ na przekształcenie rzeźby terenu. Dotyczy bowiem fragmentu istniejącego terenu zurbanizowanego, w ramach którego podtrzymuje się przeznaczenia budowlane, w ramach zdefiniowanego układu funkcjonalnego. Nowa zabudowa i zagospodarowanie nowo powstałych posesji zgodnie z planem wiązać się będzie z odpowiednim przygotowaniem gruntu na potrzeby posadowienia budynków, co sprowadza się do wykopów i zagospodarowania mas ziemnych. Rzeźba terenu zmieni się nieznacznie, głównie w zakresie nowych posesji mieszkaniowych jednorodzinnych.

Powietrze atmosferyczne

Ustalenia planu nakazują stosowania w ciepło z sieci ciepłych lub źródeł indywidualnych w technologiach redukujących negatywne oddziaływanie na środowisko. Zastosowanie nowoczesnych źródeł ciepła przyczyni się do zmniejszenia emisji gazów i pyłów do powietrza. Ze środowiskowego punktu widzenia rozwiązaniem najbardziej pożądanym jest pompa ciepła wspomagana np. ogniwami słonecznymi, która eliminuje wszelkie emisje gazowo-pyłowe do powietrza atmosferycznego. Jednak trzeba pamiętać, że wymiana źródeł ciepła budynków na wykorzystujące technologie minimalizujące wpływ

na środowisko to długotrwały proces, którego skutki można będzie dostrzec dopiero w perspektywie wieloletniej, w odniesieniu do większego fragmentu przestrzeni miasta.

Bilansując wpływ planu na powietrze atmosferyczne należy podkreślić, że teren w jego obrębie stanowi nieznaczący fragment przestrzeni miejskiej, wewnątrz istniejącego kwartału zabudowy. Ze względu na typ i charakter zabudowy oraz brak występowania uciążliwych źródeł zanieczyszczeń, a także biorąc pod uwagę poczynione inwestycje w nowoczesne wpływy ustaleń planu miejscowego na stan powietrza atmosferycznego będzie nieznaczący.

Największe zagrożenie nadal stanowić będą najbardziej uciążliwe zakłady z terenu Szczecinka, takie jak zakłady przetwórstwa drzewnego Grupy Krono (we wschodniej części miasta), a także kotłownie Miejskiej Energetyki Ciepłej: „KR I” przy ulicy Kołobrzeskiej, „KR II” przy ulicy Sikorskiego oraz „Browarowa” przy ulicy Cieślaka. Istotne problemy środowiskowe generowane są również w związku z ruchem komunikacyjnym prowadzonym ulicami miasta. Przy tym największy ruch samochodowy w okolicy obszaru opracowania skupia ulica Kościuszki (granicząca od północy z obszarem planu miejscowego), stanowiąca element szkieletu komunikacyjnego Szczecinka. Natomiast ulice: Lelewela oraz Kilińskiego, mając charakter dojazdów do poszczególnych posesji, nie generują znaczących uciążliwości dla środowiska, w tym mieszkańców okolicy.

W rejonie opracowania nie stwierdzono sezonowego nasilenia problemu związanego z tzw. niską emisją, która jest tu dość skutecznie eliminowana dzięki zaopatrywaniu w ciepło przeważającej części budynków z sieci ciepłej lub z własnych źródeł o obniżonej emisji gazów i pyłów. Z pewnością wpływ pozytywny ma również bliskość terenu otwartego – jeziora Trzesiecko z otuliną zieleni,

Wody powierzchniowe

W związku z uchwaleniem i wykonaniem ustaleń planu miejscowego zbiorniki i ciekły wodne występujące w pośrednim sąsiedztwie obszaru objętego planem (jezioro Trzesiecko w odległości około 20-30 m od południowo-zachodniej granicy planu) nie będą zagrożone negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym. Istniejąca jak i planowana zabudowa nie pogorszy warunków środowiskowo-wodnych, w tym jakości sanitarnej wód. Jezioro Trzesiecko, położone najbliżej w stosunku do terenu planu, odbiera obecnie wody opadowe z terenu miasta. Wody te jednak nie przenoszą nadmiaru zanieczyszczeń dzięki sprawnemu doczyszczaniu w nowoczesnych urządzeniach separujących różnorodne substancje, w tym głównie ropopochodne.

Wody podziemne

Fakt uchwalenia ocenianego planu i jego realizacja w przyszłości nie tworzy zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego. Teren jest zabezpieczony przed przedostawaniem się do gruntu ścieków sanitarnych i deszczowych, ponieważ wszystkie użytkowane posesje są przyłączone do miejskiej sieci kanalizacji. Plan nie generuje funkcji ani rozwiązań mogących negatywnie odbić się na stanie gleby, wód gruntowych i podziemnych występujących na różnej głębokości.

Klimat akustyczny

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej, uciążliwości akustyczne ze źródeł liniowych (komunikacyjnych) nie powinny przekraczać następujących poziomów:

- a) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub zabudowa usługowa:
 - L_{Aeq} dla pory dnia – 65 dB
 - L_{Aeq} dla pory nocy – 56 dB
- b) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna:
 - L_{Aeq} dla pory dnia – 61 dB
 - L_{Aeq} dla pory nocy – 56 dB

Powyższe wartości wynikają z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Największą uciążliwość niesie ze sobą ruch na ulicy Kościuszki (bezpośrednio przylegającej do obszaru opracowania). Ulica ta, przez którą przebiega główny ciąg komunikacyjny Szczecinka, stanowi uciążliwość dla osiedli położonych w tej części miasta. Jest to jednak związane z nasileniem ruchu pojazdów w ciągu dnia, który w porze nocnej nie stanowi już permanentnego źródła hałasu. Z uwagi na dość niedostateczne ekranowanie hałasu przez istniejącą mało spójną zabudowę znajdującą się w różnej odległości od omawianej ulicy. Uwzględniając fakt, że układ zabudowy zostanie „dogęszczony” kubaturą nowych realizacji w ramach działek powstałych po podziale niezabudowanego terenu na tyłach szczecineckiej lecznicy, rozchodzenie się hałasu będzie jeszcze lepiej ograniczone, sprzyjając uspokojeniu tła akustycznego.

Nadto, zlokalizowane na dachu nowej części zespołu szpitala – wewnątrz całego kompleksu zabudowań, lądowisko dla helikopterów może być źródłem hałasu. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że flota Lotniczego Pogotowia Ratunkowego bazuje na nowoczesnych maszynach, które emitują względnie niewielki hałas, a także niewielką częstotliwość obsługiwanych przez lądowisko lotów oraz „obudowanie” miejsca lądowania

od strony osiedli przy ulicy Kościuszki, wpływ na pogorszenie klimatu akustycznego okolicy jest znikomy. Nawet przy założeniu zwiększenia wykorzystania lądowiska, nie będzie to obiekt pogarszający warunki życia okolicznych mieszkańców w stopniu niepozwalającym na korzystanie z nieruchomości mieszkaniowych zgodnie z ich przeznaczeniem. Istotnym jest przy tym fakt, że procedura lądowania czy odlotu trwa bardzo krótko (1-2 min.), co często może nawet nie zostać zauważone.

Kopaliny

W obrębie terenu objętego planem miejscowym jak również w jego sąsiedztwie nie występują udokumentowane złoża kopalin. Cały teren stanowi zurbanizowany fragment miasta, w obrębie którego nie planuje się wydobycia żadnych złóż.

Emisja pól elektromagnetycznych

Nie przewiduje się zagrożeń związanych z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. W granicach opracowania nie planuje się obiektów mogących powodować takie emisje, a istniejąca, skablowana sieć elektroenergetyczna nie stanowi źródła zagrożeń w ww. zakresie. Istniejąca stacja transformatorowa, zlokalizowana przy wjeździe do przychodni lekarskiej przy ulicy Kilińskiego, nie stanowi zagrożenia emisją pola, które mogłoby zagrażać bezpieczeństwu. O ile zaistnieje konieczność budowy nowych trafostacji, ich oddziaływanie będzie również neutralne dla otoczenia, a dzięki zdecydowanie mniejszym gabarytom, współcześnie wznoszone stacje transformatorowe są zdecydowanie mniej widoczne w krajobrazie.

Dobra kultury i krajobraz

Na terenie planu miejscowego znajdują się budynki podlegające rygorom ochrony konserwatorskiej ustalonej w planie. Nie występują natomiast obiekty wpisane do rejestru zabytków ani obiekty predysponowane do objęcia taką formą ochrony. W ramach obszaru planu nie przewiduje się funkcji naruszającej charakter okolicy i skalę istniejącej tkanki urbanistycznej. Największym zespołem zabudowy pozostanie kompleks szpitala wraz z obiektami przyległymi. Prognozuje się sukcesywny rozwój ww. zespołu zabudowy, dlatego też plan przewiduje różne formy rozbudowy, w tym na niezabudowanym terenie na tyłach kompleksu szpitalnego.

Na terenie nie występują artefakty, które należałoby zabezpieczyć przed zniszczeniem, czy zapewnić im właściwą ekspozycję, na odpowiednio ukształtowanym tle.

Życie i zdrowie ludzi

Ocena wpływu projektowanego planu na każdy z wyżej przeanalizowanych komponentów środowiska pozwala na sformułowanie wniosku, że kontynuacja istniejących funkcji, nie będzie się wiązać z oddziaływaniami pogarszającymi komfort zamieszkania w okolicy. Prognozuje się, że kontynuacja wytyczonego już w obowiązującym planie miejscowym kierunku zagospodarowania, nie będzie stanowić zagrożenia bezpieczeństwa higieniczno-sanitarnego ludzi, pod warunkiem zachowania współcześnie stosowanych standardów sanitarnych i ochrony środowiska. Planowane funkcje, a także zastosowane w planie rozwiązania dają podstawę do sformułowania wniosku, że w wyniku jego realizacji zgodnie z przyjętymi założeniami, życie i zdrowie ludzi nie będzie zagrożone.

V. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie

Poszukując rozwiązań alternatywnych w stosunku do przyjętych w planie należy podkreślić, że przedmiotowy teren jest objęty obowiązującym planem miejscowym. Oceniany plan sprowadza się do utrzymania zbliżonych zasad kształtowania zabudowy, w ramach tożsamego układu funkcjonalno-przestrzennego. Możliwy będzie rozwój zabudowy bądź to w formie rozbudowy istniejących bądź to poprzez wniesienie nowych budynków, na działkach budowlanych wydzielonych zgodnie z planem.

Jako alternatywę można przyjąć wiele innych szczegółowych rozwiązań. Przykładem mogłaby być możliwość realizacji zabudowy o bardziej uciążliwej funkcji. Biorąc pod uwagę jednak dotychczasowy układ funkcjonalno-przestrzenny, usankcjonowany obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Kilińskiego” uchwalonym w 2012 r., groziłoby to jednakże naruszeniem spokoju posesji w sąsiedztwie takiej uciążliwej funkcji. Dlatego też takie propozycje eliminuje się na wstępie jako niekorzystne dla funkcjonowania struktury miejskiej wedle reguł zrównoważonego rozwoju. Nadto możliwy byłby np. inny sposób ukształtowania linii zabudowy, ale przyjęty wariant optymalnie wpisuje się w ochronę walorów urbanistyczno-przestrzennych okolicy objętej opracowaniem.

VI. Podsumowanie

Wskutek uchwalenia ocenianego projektu planu nie prognozuje się zagrożeń dla środowiska. W projekcie zapewniono utrzymanie charakteru okolicy, bez zakłócania jej układu funkcjonalno-przestrzennego. Plan nie stanowi podstawy do rozwoju funkcji

wiążących się ze zwiększoną emisją zanieczyszczeń różnego rodzaju. Przyjęte ustalenia planistyczne zapewniają możliwość kształtowania zabudowy wyposażonej w nowoczesne rozwiązania techniczne służące ograniczeniu zużycia i oszczędnemu gospodarowaniu energią.

Najistotniejsze działania zabezpieczające skupiają się wokół rozwoju zabudowy określonej funkcji z poszanowaniem zasad ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Przy tym należy zwrócić uwagę na fakt, że głównym celem planu jest:

- utrzymanie jako dominującej w granicach całego terenu funkcji usługowej,
- regulacja zabudowy wg ustalonych linii nieprzekraczalnych i obowiązujących oraz zasad kształtowania budynków,
- utrzymanie minimalnego odsetka powierzchni terenu biologicznie czynnego w ramach działek budowlanych, stosownie do przeznaczenia, z uwzględnieniem uwarunkowań istniejących,
- promowanie nowoczesnych źródeł ciepła, minimalizujących lub wręcz eliminujących emisje zanieczyszczeń do powietrza.

Podsumowując, na podstawie przeprowadzonych analiz można sformułować następującą, syntetyczną ocenę wpływu ocenianego planu na poszczególne elementy środowiska, ujmując ją w porównaniu z ustaleniami dotychczas obowiązującego dokumentu:

• powierzchnia biologicznie czynna	▼
• powierzchnia terenów zieleni	► ◄
• świat zwierząt	▲
• krajobraz	▲
• powierzchnia terenów komunikacji	▲
• zanieczyszczenie powietrza	► ◄
• hałas	► ◄
• zużycie wody	▲
• produkcja ścieków	▲
• gromadzenie odpadów	▲
• jakość życia mieszkańców	▲

Oznaczenia:

▲ - wzrost ▼ - spadek ► ◄ - bez zmian

VII. Podstawa prawna opracowania.

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.),
- Ustawa z 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 199),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz 112),
- Uchwała Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3999)
- Uchwała Nr VIII/64/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecinek
- Uchwała Nr XLVII/431/2014 Rady Miasta Szczecinek z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kilińskiego-1” w Szczecinku.
- Uchwała Nr XXI/168/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 6 lutego 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kilińskiego-1” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego, poz. 583)
- Uchwała Nr XXXIII/299/2013 w sprawie gminnego programu opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2013-2016 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 1947).